

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/686-5/2017	
Érkezett: 2017 JÚN 29.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: db	<i>lv</i>

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773
A Frekvent Kft.

**IV/686-4/2017 ügyszámú
alkotmányjogi panaszának
hiánypótlása**

Tisztelt Alkotmánybíróság!

2017. június 12-én kézhez kaptam az Alkotmánybíróságnak a Frekvent Kft. [REDACTED] [REDACTED] IV/686-4/2017 ügyszámmal jelölt alkotmányjogi panaszával kapcsolatos hiánypótlási felhívását, melyet az Abtv. 52. § (1) bekezdése 1b pontjának „a – f” alpontjai alapján tételesen kifejtve az alábbiakban teljesítek:

a.) Hatáskör és jogosultság

Az Alaptörvény 24. cikk 2. bekezdésének d. pontja szerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját.

A jelen alkotmányjogi panaszt a 2011. évi CLI törvény **(Abtv.) 27. §-ára** alapítom, mely szerint alkotmányjogi panaszban támadhatók olyan alaptörvény-ellenes bírói döntések, melyekben társaságunk érintett.

b.) Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege

Mindenkinek joga van, hogy az általa indított perbeli kérelmét bíróság pártatlan és tisztességes eljárásban elbírálja **(Alaptörvény XXVIII. cikk (1))**. **Ha tehát a bíróság**

- nem bírálja el a kérelmet,
- nem létező bírói ítéletet pusztán csak a kérelem alapján jogerősnek tekint,
- kiegészítésre irányuló kérelmet érdemi indoklás nélkül rendre elutasít,
- ésszerűtlenül leszűkíti a kérelmet,
- a kérelemhez kötöttséget jogcímhez való kötöttségnek tekinti,
- nem tartja köteletségének minden lehetséges vagy hivatkozott jogcím elbírálását,
- az elbírálendő jogcímekeket kénye-kedve szerint elbírálja vagy mellőzi,
- nem engedi egymással összefüggő kérelmek elbírálását, illetve mellőzi a perfüggőséget,
- egyes jogszabályok alkalmazását és tényeket a fél hivatkozása ellenére indokolatlanul mellőz,
- az elévülés nyugvásának megszűntét nem a vonatkozó bírói döntés meghozatalához köti,
- előterjesztés nélküli kérelmet bírál el, melyre perköltséget is felszámol,
- per elbírálását másodszor is megfizetendő illetékhez köti,

akkor álláspontom szerint megsérti az igazságszolgáltatáshoz fűződő alapvető alkotmányos jogokat.

Mindenkinek joga van, hogy jogát vagy jogos érdekét sértő bírósági döntés ellen jogorvoslattal éljen **(Alaptörvény XXVIII. cikk (7))**. **Ha tehát a bíróság**

- magából a kérelemből következteti a fellebbezés nélküli ismeretlen anyagi jogerő létezését,
- nem tartja feladatának a fellebbezésben szereplő hivatkozások jogi vizsgálatát,
- azért tart elévültnek egy követelést, mert annak létezését a Kúria felülvizsgálat során iratellenesen letagadta,

- azért tart elévültnek egy követelést, mert megelőzően a Kúria felülvizsgálat során csak egy nyilvánvalóan lehetetlen kéretlen kérelem alapján bíraskodott (kéretlen kérelem volt az érvénytelen szerződés megkötése miatti kártérítés, - ilyet nem kértem, hiszen az eleve butaság.),
 - azért tart elévültnek egy követelést, mert az ügyre vonatkozó bizonyítottan megalapozott kiegészítési kérelmet eleve nem tekinti bírósági úton való jogérvényesítésnek,
- akkor** álláspontom szerint megsérti a jogorvoslathoz fűződő alapvető alkotmányos jogokat.

Mindenkinek joga van a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére (**Alaptörvény XXIV cikk (2) Ha a bíróság**

- ugyanazon kérelem elbírálását duplán megfizetett illeték és perköltség megfizetéséhez köti,
- duplán megfizetett illeték mellett sem dönt véglegesen a kérelem szerinti kártérítésről,
- az erre is irányuló fellebbezést és egyéb beadványokat lekezelően mellőzi,

akkor jogellenesen jár el, mivel feladata ellátása (értsd annak kísérlete) során a dupla fizetés miatt kárt okozott. A bíróság köteles lenne a túlfizetésről rendelkezni, de ezt többszöri kérésünk ellenére sem tette, így alapvető alkotmányos jogot sértett. A túlfizetés jogerős ítéleten alapul, így kárunk csak valamelyik (vagy mindkét) ítélet Alkotmánybíróság általi megsemmisítésével téríthető meg, másképp nem.

c.) Alaptörvény-ellenes működés, magatartás vagy hatáskörgyakorlás

A bíróság alaptörvény-ellenes működését, magatartását részletesebben az eredeti, első beadványom tartalmazza. A becsatolt iratokra hivatkozva bizonyítottam, hogy a panaszolt ügyben eljáró bíróság megsértette az Alaptörvény több rá vonatkozó rendelkezését, így az R) cikk (2)-öt, a 25. cikk (1)-et és a 28. cikket.

A hiánypótlásra történő felhívás szerint alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvény R) cikk (2), 25 cikk (1) bekezdései és a 28. cikk sérelmére alkotmányjogi panaszban nem lehet hivatkozni, mert ezen rendelkezések nem tekinthetők Alaptörvényben biztosított jogoknak. A jelen hiánypótlás keretében tehát elegendő azt bizonyítani, hogy ezen rendelkezések bíróság általi megsértése a jelen esetben egyértelműen az Alaptörvényben meghatározott jogainkat sértette.

Az Alaptörvény 28. cikke egyértelmű előírásokat tartalmaz a bíróságok részére. A jelen ügyben a bíróságok gyakran törvényi hivatkozás nélküli, saját maguk által kitalált önkényes szabályokat alkalmaztak, illetve a jogszabályokat az Alaptörvény mellőzésével, illetve a józan ész és a közjó ellenére úgy igyekeztek értelmezni, hogy társaságunk kérelme még rész kérdések tekintetében se legyen elfogadható. Az előzmény eljárásból világosan kitűnik, hogy a bíróságok társaságunk kártérítési igényét nem bírálták el. A kártérítéssel kapcsolatban csak azt döntötték el, hogy érvénytelen szerződést kötni önmagában nem keletkeztet kárigenyt és a megkötött szerződés érvényes. Ezzel szemben az előzmény perben a kérelem úgy szólt, hogy amennyiben a bíróság a szerződést érvényesnek találja, úgy annak teljesítésének hiánya, illetve ellehetetlenülése okán állapítson meg kártérítést, vagyis az általunk már teljesített szolgáltatások értékének visszatérítését.

Az előzmény per jogerős ítélete ellen kiegészítési kérelem és felülvizsgálat is volt, mely eljárások önmagukban is alkalmasak lettek volna kérelmünk eldöntésére, a hiányos és téves jogerős ítélet kiegészítésére, illetve megváltoztatására. Ennek ellenére a kártérítéssel kapcsolatban ítélet ezek révén sem született. Ez vezetett oda, hogy jogerős ítélet hiányában újból pert indítottam ugyanazon kártérítési igénnyel. Így történhetett, hogy ugyanarra a kártérítési igényre kétszer fizettünk eljárási illetéket és perveszteségünk miatt kétszeresen ítélték perköltséget.

Az új perben alperes természetesen ítélt dologra hivatkozott, de sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság előtt nem tudta igazolni, hogy az adott kártérítés vonatkozásában már volt ítélet, merthogy nem volt. A bíróság tehát elutasította azt az alperesi indítványt, hogy ítélt dolog okán szüntesse be az eljárást.

Ekkor úgy tűnt, hogy a bíróság több mint 20 éves időtartam után (merthogy az előzmény per 1993-ban kezdődött) végre elbírálja a szerződésszegő magatartást és annak jogkövetkezményeit, de nem így történt. Álláspontom szerint a bíróság nem akart évtizedekkel ezelőtti (egyébként nem bonyolult) dolgokba belebonyolódni, ezért egyszerűsíteni kívánt feladatán és az elévülést találta olyan oknak, mely alapján minimális munkával elutasíthatja a keresetet.

A panaszolt eljárásban a bíróság elképesztő ideológiákat gyártott arra nézve, hogy a kárigény elévülése miért nem nyugodott, illetve miért született olyan jogerős döntés, ami nem is létezik. A bíróság e témában tett „kiszólásait” az első beadványban kigyűjtöttem, amelyből kiderül, hogy az igazságszolgáltatáshoz fűződő olyan alkotmányos jogelveket kellett a bíróságnak felrúgnia, melyek szerint

- anyagi jogerő csak ítélettel keletkezhet,
- elévülés a bíróság előtti kérelmek végleges eldöntéséig eleve nem állhat be,
- a kereseti kérelemhez való kötöttség nem jelenti egyben a jogcímhez kötöttséget is,
- egy igény bíróság előtti érvényesítéséhez legfeljebb csak egyszer kell illetéket és perköltséget fizetni,
- a bíróság hibájából évtizedekig tartó per nem ok egyfajta bírósági bosszúra.

A bíróság tehát felrúgta ezeket az évezredes jogelveket és megsértette az Alaptörvény rá vonatkozó 28. cikkét. Ezen elvtelen magatartással sikerült csak a bíróságnak elérni, hogy elkerülje a 25 évig (!) felszámolás alatt álló [REDACTED] felszámolója strómanjának elmarasztalását. Az előzmény perben sikerült a bíróságnak kimenteni a jelentős felszámolói vagyon eltüntetésében főkolompos felszámolót mindenfajta felelősség alól, most ez a stróman esetében is sikerült. (Sikerül?)

Álláspontom szerint a bíróságok döntései és azok indoklásai azért adnak alapot az alkotmányjogi panaszra, mert a bíróságok ezen ügyben történt megnyilvánulásai összességében és egyenként is az igazságszolgáltatáshoz való jogunk következetes eltiprását eredményezte. Nyilvánvalóan az volt a cél, hogy a felszámoló vagy a strómanja ne kapjon elmarasztaló ítéletet. Álláspontom szerint Alaptörvény-ellenes magatartás, ha a bíróság az ügy évtizedekig tartó elhúzódása miatti súlyos törvénysértését triviális elutasító ítélettel (most elévüléssel, az előzmény perben a kérelem durva letagadásával) akarja palástolni, hiszen felelőssége nyilván kevesebbnek tűnik, ha csak „hülyeségeket” nem döntött el évtizedekig. A bíróságok tehát úgy sértették meg az Alaptörvény 25. cikk (1)-et és az R. cikk (2)-öt, hogy azzal sérültek az Alaptörvény XXVIII (1) és (7)-ben, valamint a XXIV cikk (2)-ben meghatározott alkotmányos jogaink.

d.) Az Alaptörvény megsértett rendelkezései

Az eredeti beadványban és a jelen hiánypótlásban előadott tények alapján az Alkotmánybíróság által is megállapíthatók az Alaptörvény megsértett rendelkezései.

Álláspontom szerint az előadottak okán az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvénynek a kérelmező alkotmányos alapjogait biztosító **XXVIII. cikk (1) és (7), továbbá XXIV. cikk (2) bekezdéseinek megsértése alapozza meg.** Megjegyzem továbbá, hogy ezen jogok bizonyított sérelmét a bíróságokra vonatkozó olyan Alaptörvényi rendelkezések megsértése okozta, mint a R) cikk (2), a 25. cikk (1) és a 28. cikk.

e) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel

A polgári ügyben hozott **panaszolt, megsemmisíteni kért bírói döntés:**

Másodfokú ítélet: Fővárosi Törvényszék **3.Gf.75.589/2016/3** – korábban mellékelve (ld 8. old)

Elsőfokú ítélet: Budai Központi Kerületi Bíróság **20.P/g.XI.20.495/2015/13** – korábban mellékelve (ld 15. old). A másodfokú bíróság alkotmányos jogaink megsértésével helyben hagyta a kérelmek elsőfokú bíróság általi jogsértő elutasítását. A továbbiakban is használom azokat a zárójeles hivatkozási számokat, amelyeket a mellékelt másodfokú ítélet szövegének szélén jelöltem meg. Alábbiakban a hiánypótlást teljesítve összefoglalom a korábban benyújtott indoklást.

Minden jogállami normát nélkülöz a bíróság alábbi okfejtése:

(1) ... *függetlenül attól, hogy arról a bíróságok döntöttek-e vagy sem – az anyagi jogerő bekövetkezett.*

Itt a bíróság azt igyekszik magyarázni, hogy amennyiben a kártérítésre vonatkozó kereseti kérelmet felperes benyújtotta volna (már pedig benyújtotta), akkor beállt volna az ismeretlen tartalmú anyagi jogerő.

Talán nem véletlen, hogy egy ilyen kirívóan buta megállapítás jogszabályi hivatkozást nem tartalmaz. A bíróság itt saját maga által sebtében kitalált, kirívóan logikátlan, önkényes szabályt fogalmaz meg. Ezen önkényes szabálynak semmi köze a törvényekhez és az Alaptörvényhez, így nyilvánvaló, hogy kérelmem nem törvényességi kifogásról, hanem alkotmányossági panaszról szól. Ha ugyanis a bíró indoklása nem vezethető le a jogszabályokból, a józan észből és még az Alaptörvényből sem, akkor a jogszolgáltatással kapcsolatos alkotmányjogi sérelem megalapozott.

A bíró az ismeretlen tartalmú anyagi jogerő bekövetkezéssel az ítélt dolog miatti per megszüntetés lehetőségével érvel, de az eltelt idő miatt inkább a felperesnek nagyobb kárt okozó (a jog szerint érdeminek tekintett) elévülésről ítélték. Ezt bizonyítja a másodfokú bíróság alábbi kiszólása is:

(2) ...*ha elfogadnánk a felperesi álláspontot, ... úgy a korábbi perekben „érvényesített” kártérítési igényre vonatkozó nyilatkozat nem az elévülés megszakadását eredményezte volna, hanem ...azt, hogy a pert az elsőfokú bíróságnak meg kellett volna szüntetnie.*

Permegszüntetés nem történt, tehát az érvelés szerint az elévülési idő megszakadása megtörtént volna, ha a bíróság elfogadta volna azt a felperesi álláspontot, pontosabban azt a nyilvánvaló tény, hogy a felperesnek volt kártérítési követelése. A jogszolgáltatáshoz való jogot súlyosan sérti, ha a bíróval utólag azon kell vitatkozni, hogy a felperesnek mi is volt a kérelme. A bíróságok következetesen a mellett érvelnek, hogy miért nem hajlandók elbírálni a kártérítési kérelmet. Az ilyen bírói magatartás megtagadja a bírósági döntéshez való jogot, vagyis súlyosan sérti az **Alaptörvény XXVIII. cikk. (1) bekezdését.**

A bíróság érvelése egyébként kirívóan zavaros, jogszabályokkal követhetetlen, a felperes lenéző kezelését is megvalósítja, ezért nyilvánvalóan e vonatkozásban is sérti a tisztességes eljáráshoz fűződő alkotmányos jogot. A lenéző kezelésre utal a szövegbe elhelyezett idézőjel is.

Az idézőjel teljességgel alaptalan, mert az előzmény per tárgyát egyértelműen bizonyítja az elsőfokú bíróság 7.G.300.395/2009/4 végzése (ld. az első beadvány 28. oldalán) és az ügy teljes perirata. A bíróságok ennek ellenére tagadták meg a bíráskodást.

Megjegyzem, hogy ugyanez a végzés a [REDACTED] és a [REDACTED] közti megállapodás érvénytelenségéről is kér nyilatkozatot. Ez azért megdöbbentő, mert a bíróság előtt már évtizedek óta ismert volt, hogy a [REDACTED] felszámolója a [REDACTED] nek, így köztük szerződéses kapcsolat nem lehet.

Alkotmányos jogot sértenek a másodfokú bíróság alábbi önkényes okfejtései is:

(3b)nem jelenti azt, hogy a bíróságnak vizsgálnia kell a Ptk. valamennyi, a felek jogviszonyára esetleg alkalmazandó rendelkezését.

(3c) a bíróság nem jogosult, illetve nem köteles további jogcímek vizsgálatára.

(4) ...ugyanazon perben a felperes nem kérheti a szerződés teljesítését, és feltételesen ezen igény elutasítása esetén nem alapíthat jogot a szerződéstől történő elállásra.

Álláspontom szerint ezen önkényes elvek alkalmazásával a bíróságnak az volt a célja, hogy kiiktasson minden lehetséges jogcímet és kérelmi elemet, amelynek tisztességes elbírálása veszélyeztette volna az elévülésre épített koncepciót. Azt azonban e kiszólások egyértelműen igazolják, hogy a perekben minden kérelem és a jogcímek többsége előterjesztésre került. Az alkotmány és a közvélemény a bíróktól tisztességes és lelkiismeretes munkát vár el. A panaszolt perben a bíróság törvényekkel nem alátámasztható önkényes szabályokat talált ki, hogy miért ne keljen teljes körűen, tisztességesen bíraskodnia. Panaszom tehát e vonatkozásban sem törvényességi, hanem kifejezetten az **Alaptörvény XXVIII. cikk. (1)** bekezdésével kapcsolatos alkotmányjogi sérelem.

A bíró itt az elbírálandó kérelmek, jogcímek és tények beszűkítésén fáradozva eddig nem létező, alkotmányos alapjoggal ellentétes ideológiákat is gyártott. Nyilvánvaló célja annak kimagyarázása volt, hogy az előzmény perben miért is maradhatott el a felperesi kártérítési kérelem elbírálása, illetve az előtte lévő perben miért mellőzheti az érdemi döntést. Ezt az ideológiát a bíróság olyan szintre emeli, hogy a felperes által felemlített jogcímek, kérelmek előterjesztése szerinte még az elévülés nyugvására is alkalmatlanok. Álláspontom szerint a felperesi jogérvényesítés ilyen **szándékos** semmibe vétele alapvető alkotmányos sérelem (**Alaptörvény XXVIII. cikk. (1)**). A szándékosságot a bíróság 3b és 3c elméleteivel szöges ellentétben álló alábbi szövege bizonyítja:

(3a) ... a kereseti kérelemhez kötöttség nem jelenti egyben a jogcímhez kötöttséget is.

A bíró tehát ismerte a jogszabályt, tisztában volt alkotmányos kötelezettségével, mégis ezzel ellentétes, önkényes ideológiákat gyártott. Állítom, hogy az alkotmányos jogunk megsértése szándékos.

A bíróságok nem csak a jogcímek és a kérelmek önkényes szűkítésével próbálták indokolni az elévülés beálltát, hanem e cél érdekében teljes jogi eljárásokat nulláztak le. Ezt bizonyítja a másodfokú bíróság alábbi megállapítása:

(6) ...Kúriai ítélet ... kézhezvételének időpontjától számított egy éven belül sem került sor a jelen perbeli igény érvényesítésére.

A kártérítési igény érvényesítését szolgálta az előzmény pernek a Kúria előtti felülvizsgálati kérelme, illetve az első- és másodfokú ítélethez benyújtott kiegészítési kérelem. Ezen eljárások bármelyike alkalmas lett volna arra, hogy felperes kártérítési keresetét végre szakszerűen elbírálják. A bírósági úton való jogérvényesítés így több eljárásban is folyamatban volt, tehát azok befejezéséig az elévülés eleve nem következhetett be.

A Kúria ítélete egyébként a szerződés teljesítésének elmaradása miatti kártérítési igényről nem döntött, az arra vonatkozó kérelmet iratellenesen letagadta. A másodfokú bíróság mégis a Kúria ítéletéhez önkényes elévülési időt kapcsolt, miközben még a kiegészítési kérelem elbírálása folyamatban volt.

Az előzmény per másodfokú bírósága a másodfokú ítélet kiegészítési kérelmét csak jóval a Kúria döntése után utasította el, lényegében érdemi indoklás nélkül. A panaszolt eljárásban az elévülés

nyugvása tekintetében a kiegészítésre vonatkozó eljárást semmibe vették, pedig annak tisztességes lefolytatása végleg lezárhatta volna az ügyet. A most panaszolt ügy során ténylegesen kiderült, hogy a kiegészítési kérelem arcátlan elutasítása ellenére még sincs ítélet a kártérítési kérelemről, tehát a kiegészítési kérelem annak elutasítása ellenére megalapozott volt.

Álláspontom szerint itt sem törvényességi kérdéstről van szó, hanem arról, hogy a másodfokú bíróság e két jogorvoslatot biztosító eljárás fajta szándékos semmibe vételével, illetve önkényes szabályok kitalálásával megsértette az Alaptörvény hatékony jogorvoslatról szóló **XXVIII. cikk (7) bekezdését** és a szakzerű és tisztességes jogszolgáltatáshoz fűződő alkotmányos jogot, melyet az **Alaptörvény XXVIII. cikk. (1)** bekezdése ír elő..

Egy további alkotmányos jogot sértő kiszólás csomag:

(5a) ... kötelezett a teljesítés előkészítéséhez szükséges idő elteltével köteles teljesíteni.

(5b) ...*harmadik személlyel kötendő adásvételi szerződés is szükséges volt, amely nem írja felül a Ptk. azon rendelkezését, mely szerint ha a teljesítés ideje nincs meghatározva, bármelyik fél a másik fél egyidejű teljesítését követelheti.*

Az (5a) hivatkozás teljesen megfelel a régi Ptk. 280. § (2) bekezdésének. Ha a bíróság az általa tett hivatkozás ellenére mégis semmibe veszi e jogszabályt, akkor az nem lehet tévedés, az **nyilvánvalóan szándékos, tehát tisztességtelen.**

A bíróság az (5b) szövegrészben nem jelen levő felek közti, ügyvéd által bonyolítható üzletrész adásvételére vonatkozó szerződéskötés azonnali teljesítéséről érvel. Teszi ezt azért, hogy ezzel is az elévülési idő kezdetét (húsz év távlatából) még további egy hónappal korábbra tegye. Évtizedekig azon jogkérdésen elmélkedtek a bíróságok, hogy a felszámoló strómanja tudta-e volna értékesíteni azt a kft üzletrészt, amely nem is volt a birtokában. Hab a torán, hogy a felszámolás alatt álló cég üzletrészét az összeférhetetlenség ellenére, stróman bevonásával maga a felszámoló szerezte meg, de ebben a bíróságok 20 éven át semmi kivetnivalót sem találtak. (A felszámolás 25 évig tartott.)

Itt a bíróság nem önkényesen kitalált szabályokat alkalmaz, tehát elvileg felvethető, hogy törvényességi kérdéstről van szó. Ha azonban a teljes ügyet összefüggéseiben nézzük, akkor világos, hogy ez a szándékos törvénysértés is a tisztességes jogszolgáltatáshoz való jog kirekesztésére irányult, vagyis sérült az **Alaptörvény XXVIII. cikk. (1)** bekezdése szerinti alapvető jogunk, így az alkotmányjogi panaszt megalapoz.

A bíróságtól is legyen jogunk kárunk megtérítését követelni

A panaszolt per kizárólag azért keletkezett, mert a felek közti jogvitát a bíróság az első (előzmény) perben nem rendezte, bár az illetékeket és a perköltséget felszámította. A keresetet új perben kellett előadnunk, ahol bírósági jegyzőkönyvbe fogalmazott végzéssel bizonyítottam (ld. első beadvány 28 old), hogy az előző perben szerződésszegés okán már kértünk kártérítést, de ezt a teljes perirat is bizonyítja. A bíróság jogsértő magatartása miatt a jogvita tehát kétszer került bíróság elé, kétszer lett felszámítva az illeték és a perköltség, szakzerű, tisztességes ítéletet viszont egyszer sem kaptunk. A bíróságok tehát jogsértő magatartásukkal kárt okoztak, mely ellen minden beadványomban és fellebbezésemben felléptem, de rendre lesöpörték. Erre vonatkozólag a másodfokú bíróság az alábbi nyilatkozatot tette:

(7) *Jelen per új, önálló eljárás, amelyre vonatkozóan illetékfizetési kötelezettség keletkezett.*

Jól látható, hogy a másodfokú bíróság megkerülve a probléma lényegét a lehető legprimitívebb választ adta. Megjegyzem, hogy az előzmény perben a bíróság eleve jogsértő módon jelentősen magasabb perköltségeket állapított meg a törvényesnél. A bíróságok joghatalmi szemlélete okán bírósági

jogkörben okozott kárként Magyarországon egy kisember soha nem tudja az ilyen kárigényét érvényesíteni. Több évtizedes praxisom alatt a törvénytelenül megállapított, de jogerős illeték és perköltség visszakövetelése minden esetben kudarcba fulladt. A bíróságok a jogerőre hivatkoznak és lesöprik a problémát, mint most. A Kúria perköltség felülvizsgálatával nem foglalkozik. Az Alaptörvény XXIV. cikk (2) bekezdése szerint alapvető jog a hatósági károkozás megtérítése. A bíróságok jogerős döntésével szemben az **Alaptörvény XXIV. cikk (2)** bekezdésének érvényesítése csak akkor lehetséges, ha az Alkotmánybíróság megsemmisíti a bíróság jogerős, de egyébként is selejtes döntését/döntéseit.

f) Kérelem a bírói döntés megsemmisítésére, az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára

Az Abtv. 23. § (1) bekezdése alapján kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a fentiek okán állapítsa meg a Fővárosi Törvényszék 3.Gf.75.589/2016/3 számú másodfokú ítéletének és a Budai Központi Kerületi Bíróság 20.P/G.XI.20.495/2015/13 számú első fokú ítéletének alkotmányellenességét és e bírói döntéseket **semmisítse meg**.

Az Abtv. 23. § (2) bekezdése alapján kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a bírósági döntést megsemmisítő döntése eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvények rendelkezéseit alkalmazza.

Az Abtv. 23. § (4) bekezdése alapján kérem az Alkotmánybíróságot, hogy bírói döntés **megsemmisítése esetén semmisítsen meg e döntéssel felülvizsgált** olyan más bírósági döntést is, mint a jelen beadványban is sokszor emlegetett Kúria Gfv.IV.30.098/2012/5 számú felülvizsgálati ítélete és annak első- és másodfokú ítéletei. A Kúria felülvizsgálati döntését az első beadvány 22. oldalától csatoltam. Kérem az Alkotmánybíróságot, hogy a vonatkozó eljárási szabályok alkalmazásával tegye lehetővé a két eljárás összevont, tisztességes elbírálását.

A Kúria Gfv.IV.30.098/2012/5 számú felülvizsgálati döntés megsemmisítésének indoklása

A hiánypótlásra felszólító levélben az Alkotmánybíróság főtítkára megállapította, hogy a Kúria Gfv.IV.30.098/2012/5 számú ítélete megsemmisítésének igénye az Abtv. 30. § (1) bekezdésében megengedett határidőn jóval túl lett előterjesztve. Ugyanakkor álláspontom szerint az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 3.Gf.75.589/2016/3 számú ítéletének alkotmányossági vizsgálata során az Abtv. 23. § (4) bekezdése értelmében **megsemmisíthet olyan más bírói döntést is, amelyet a döntése során felülvizsgált**. Ez esetben a határidő csak a kérelem tárgyát jelentő Fővárosi Törvényszék 3.Gf.75.589/2016/3 számú ítélete vonatkozásában releváns. Az Abtv. 23. § (4) bekezdése szerint tehát elegendő, ha felhívom az Alkotmánybíróság figyelmét a kérelemtől szinte elválaszthatatlan másik bírói döntés, illetve döntések megsemmisítésének indokoltságára.

A Kúria Gfv.IV.30.098/2012/5 számú felülvizsgálati döntése megsemmisítésének indokait az első beadvány végén előadtam, így azt most nem másolom ide. Figyelemmel a hiánypótlási felhívásra ezen indoklást az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdésére történő hivatkozás nélkül tartom fenn. Ezen túl a megsemmisítést a duplán fizetett illetéknek és perköltségnek, mint kárnak az **Alaptörvény XXIV. cikk (2)** bekezdése szerinti visszatérítése is indokolja, hiszen az csak az Alkotmánybíróság általi megsemmisítéssel lehetséges, máshogy nem.

Az elbírálás minden egyéb feltételét az első beadvány tartalmazza.

Budapest, 2017. június 23.

Tisztelettel:

Frekvent Kft. képviseletében
Dr. Fellegi Endre ügyvezető